HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 13v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

anagogycā qa deiectos adsupna reducit. unifica pdilectionē
primi. anagogycā pdilectionē di. Ipsa pulchra ē in ordinatione.
optima ē in eleuatione. Ipse q̄ radi diuinę illustrationis mul
tiplicat. siue pdistributionē donorū spāliū q̄ intrinsec̄ percipit.
siue puarietatē mysticarū demonstrationū. q̄ extrinsec̄ in
sac eloquio declarat. puenit. hoc ē pcedit adcorda illumi
nanda. siue abintus paspirationē ea replens. siue āforis p
sac ubi eruditionē se ipsis infundens. 7 tn manet intr̄ se
munitę. ut cū se mentib illuminandis. uarie ac multipli
cit participandu pstat. exit̄ suę tam unitatis simplicitatē
ñ efflunt. Ipa enī ei unitas. pprīa semp intr̄ se manet. quō illa
munit atq; custodit coeēternalis immutabilitas. ut licet ad
illi immunicationē accedat participantiū pluralitas. addi
uisionē tn illi ñ preualeat participationis diuisitas. Manet
q̄ intr̄ se munite ut semp idē sit. neq; exeat abeo qd ÷ in id
qd ñ est. s. in immutabili similitudine sua uniformit̄ fixus.
ut uidelicet a se ipo ñ discrepet. q̄si dissimilis sibi effectus.
Neq; solu ipē unus manet. s. etiā respicientes in se. 7 iusos
ad se. ipse q̄ntū fas ē. hoc ÷ licitū ē possibile illi extendit se
eis. hoc ē porrigit. ut adeos etiā uenat q̄ longe st. ē a se
tamen ñ recedit. Extendit. uidelicet pporcionaliter. hoc
ē ut alii plus. alii min accipiant. secdm dispensationē
distributionis munerū. 7 possibilitatē capacitatis partu
cipantiū. Cenī primi s. habundantī ex illo accipiunt.
7 sic magis singuli. q̄ magis accedunt. magis accipi
unt. 7 q̄ magis recedunt min accipiunt. Omis tn acci
piunt. unusq̄sq; pparte sua. Hoc ē qd ait. pporcionaliter
se extendit. Qa tn adomis se extendit. 7 omib se infundit.